

[Mølgaard]

»Vil ministeren overveje en ligestilling af balletuddannelserne på og uden for Det kgl. Teater gennem tilskud til Det danske Balletteaters uddannelsesvirksomhed?«

(Spm. nr. 1487).

Begrundelse.

Princippet om »frit skolevalg« og ligestillingsprincipper i øvrigt synes at blive stærkt krænkede ved behandlingen af Det danske Balletteater. I en henvendelse fra denne institution er bl. a. følgende oplyst: »Det er uddannelsen, der koster mange penge, nemlig når eleverne fra omkring 12 års alderen skal træne hver dag.

Vi synes, det er udemokratisk, at det ikke er alle talenter, der har mulighed for at få en balletuddannelse, men som forholdene er nu, er det kun dem, hvis forældre har råd til at give dem en, der får mulighed for det.«

Det hedder endvidere i et brev fra institutionen: »Det kgl. Teater, som har en elevkapacitet på ca. 50, uddanner kun dansere til eget brug. Men der er også brug for dansere til andre teatre: Pantomimeteatret, landsdels-scenerne, TV, film m.m. Derfor finder vi det helt urimeligt, at der ikke andre steder end på Det kgl. Teater er mulighed for at få en statsstøttet uddannelse. Det kgl. Teater har på den måde en slags monopol på balletuddannelserne.«

Endelig anfører Det danske Balletteater følgende betragtninger:

»I et land med så store ballettraditioner virker dette meget forstemmende. Man kunne ikke tænke sig, at der f. eks. kun skulle være skuespil på Det kgl. Teater.

Hvorfor har de bevilgende myndigheder ikke afsat et passende beløb til klassisk ballet på linje med andre kunstarter. Det har bestemt ikke manglet på opfordringer. En anden fordeling af midlerne må være mulig, således at også den klassiske ballet tilgodeses. Der findes i dag mange dansetalenter uden for Den kgl. Ballet, og mange er under uddannelse. Har disse ikke krav på at blive hjulpet frem som alle andre unge i vores samfund i dag og til gavn for vort kulturliv i Danmark?«

Den begrænsede bevillingsmæssige mulighed for ministeriet bør ikke medføre nogen diskrimination eller brud på ligestillingsprin-

cipper, og Det danske Balletteaters oplysninger tyder på, at det er tilfældet her.

Besvarelse (18/9 79):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Den uddannelse, der finder sted på Det kgl. Teaters balletskole, er den eneste balletuddannelse, der er officielt anerkendt og finansieret af det offentlige.

Det er naturligt, at man på et tidspunkt kan rejse det spørgsmål, om der bør etableres en offentlig støttet balletuddannelse ved siden af balletskolen ved Det kgl. Teater. Det spørgsmål hænger sammen med, om der er et tilstrækkeligt stort behov for dansere, der er uddannet inden for den klassiske ballet.

Det udvalg, der i 1978 afgav betænkning om teateruddannelserne i Danmark (nr. 849.1978) har ganske kort i betænkningen berørt spørgsmålet om danseuddannelse. Det er udvalgets opfattelse, at der bør etableres en form for danseuddannelse ved siden af Det kgl. Teaters balletskole. Udvalget anfører, at der er et påtrængende behov for en skole, der kan varetage en bredere uddannelse, der tilgodeser teatrenes behov – en uddannelse, der omfatter alle danseformer samt pædagogik, koreografi, dramatik, stemmebrug o. lign.

Den uddannelse, som udvalget foreslår etableret, er således en langt bredere danseuddannelse end den, der finder sted ved Det kgl. Teaters balletskole, og udvalget mener ikke, at det er en opgave, der kan løses inden for rammerne af de eksisterende teater- eller balletskoler.

Kulturministeriet har ingen konkrete planer om etablering af en sådan uddannelse, idet hele spørgsmålet bør underkastes en nøjere undersøgelse.

Til det meget konkrete spørgsmål om offentlig støtte til Det danske Balletteaters uddannelsesvirksomhed skal bemærkes følgende: Ud over de af det offentlige etablerede teater- og balletuddannelser er der på privat initiativ oprettet en række privat drevne skoler. Kulturministeriet har ingen mulighed for inden for de økonomiske rammer, der er lagt for støtte af teateruddannelserne generelt at påtage sig en økonomisk forpligtelse over for disse skoler. Man må koncentrere bevillingerne om de institutioner, som det offentlige